

Ավետիք Իսահակյան

Թե մարդ, թե հավք ընկեր ունի

Թե մարդ, թե հավք ընկեր ունի,
Ես հա՛ն անտուն չոր գլուխ եմ,
Հա՛ն էլ սիրտըս մեծ ցավ ունի, -
Մեծ էս սարեն, խորն էս ձորեն:

Դուն է՛լ կասես - «կո՛րի, գընա՛».
Ա՛խ, ո՞ր չըքվիմ, ո՞ւմ քովն երթամ ...
Էս ցավն ախրը քեզնեն առա,
Դեղի համար ո՞ւմ քովն երթամ ...

1897

Ալեքսանդրապոլ